

Звіт "Як Китай воює у великомасштабних бойових операціях" містить детальну оцінку військової стратегії Китаю, оперативних концепцій і очікуваних характеристик сухопутних сил Народно-визвольної армії Китаю (НВАК), які будуть задіяні в конфлікті. Оскільки Китай визначено як головну загрозу для США, американська армія повинна розуміти, як Китай воює на оперативному рівні, щоб забезпечити готовність до потенційних конфліктів на Індо-Тихоокеанському театрі воєнних дій.

Керівництво Китаю сприймає глобальне безпекове середовище як дедалі складніше і небезпечніше, а Сполучені Штати розглядає як головного супротивника. Комуністична партія Китаю зосереджена на захисті своїх основних інтересів, включаючи внутрішню стабільність і економічний розвиток Китаю, водночас розширюючи свою увагу на зовнішні інтереси. Тайвань залишається центральним пунктом суперечок, оскільки Китай відкидає можливість іноземного втручання в це питання. Як наслідок, військова стратегія Китаю ґрунтується на "активній обороні", стратегічно оборонну позицію з наступальними оперативними і тактичними можливостями. Ця стратегія призвела до проєкції сили за межі кордонів Китаю, складних засобів протидії доступу/заборони на територію та інших модернізаційних ініціатив, покликаних протидіяти потенційному втручанням в його стратегічні цілі.

Під час повномасштабних бойових дій Китай застосовуватиме загальнонаціональний підхід, об'єднуючи військові і цивільні сили і засоби для захисту своїх національних інтересів. Цей підхід передбачає проведення операцій, що характеризуються спільною багатопрофільною інтеграцією, наданням пріоритету інформаційному домінуванню і підготовкою до потенційно тривалих конфліктів. Центральним елементом цієї стратегії є "системне протистояння", де НВАК буде використовувати свої наступальні можливості для паралізації систем противника в різних сферах. Системне протистояння зосереджується на нанесенні ударів по взаємопов'язаних системах - таких як командування і логістичні функції, мережі, інформаційні системи і системи вогневої підтримки - з метою нейтралізації здатності супротивника ефективно вести війну.

Наголос Китаю на вседоменній війні підкреслює його орієнтацію на спільну багатодоменну інтеграцію та інформаційне домінування. НВАК використовує передові технології, такі як штучний інтелект, кібернетичні можливості та електронну війну для досягнення вирішальних перемог шляхом використання вразливостей у системах противника за допомогою високоточних ударів, скоординованих між службами і доменами. Ця концепція втілена в багатодоменній високоточній війні - основній оперативній концепції НВАК, яка інтегрує операції в усіх сферах для об'єднання інформації з усіх служб і нанесення ударів по виявлених вразливих місцях супротивника.

Передбачаючи іноземну інтервенцію на Тихоокеанському театрі військових дій, Китай розробив всеосяжний спільний комплекс протидії інтервенції, спрямований на стримування, затримку і розгром ворожих сил до того, як вони зможуть прибути на

театр у повному складі. Ця кампанія включає інформаційні операції, спрямовані на піддрив процесів прийняття рішень противником, зусилля з домінування в повітрі і на морі для контролю над критично важливими театрами, а також спільні вогневі удари по маршрутах розгортання і логістичних центрах. Сухопутні війська НВАК відіграватимуть невід'ємну роль в цих кампаніях за допомогою амфібійних десантів, повітряно-десантних маневрів, стратегічної оборони і контратак - все це буде повністю інтегровано в спільні операції.

Сухопутні війська, які часто недооцінюються в дискусіях про конфлікти в Тихоокеанському регіоні, де домінують повітряні і морські операції, відіграють вирішальну роль у протидії стратегіям Китаю. Покладання НВАК на сухопутні війська для амфібійних десантів, повітряно-десантних операцій і стратегічних контратак демонструє їхню невід'ємну роль у досягненні оперативних цілей. Аналогічним чином, сухопутні війська США мають важливе значення для забезпечення безпеки на ключових ділянках місцевості, проведення спільних операцій і виведення з ладу систем противника в складних умовах. Оскільки Індо-Тихоокеанський театр створює унікальні виклики через свою географію і мультидоменний характер сучасної війни, армія США повинна забезпечити готовність своїх сухопутних військ до ефективних дій разом з іншими компонентами Об'єднаних сил. Ця підготовка є життєво важливою не лише для стримування агресії, а й для забезпечення перемоги в будь-якому потенційному конфлікті з Китаєм.

Інтереси Китаю

Основні інтереси Китаю, хоча і не мають точного визначення, в першу чергу включають економічний розвиток, внутрішню стабільність, національний суверенітет і територіальну цілісність.

Щоб захистити ці основні інтереси, Китай розширив сферу своєї уваги, включивши в неї закордонні інтереси. Це розширення було відзначено в Білій книзі оборони Китаю 2013 року і проявляється в його зусиллях зі встановлення глобального військового впливу, як це видно на прикладі евакуації Китаєм своїх громадян з Лівії, де ВМС і ВПС НВАК розгорнули регіональні сили для евакуації 35 860 китайських громадян.

Тлумачення Китаєм свого територіального суверенітету є широким і призвело до територіальних суперечок з 17 країнами (див. рис. 1). Серед них особливе занепокоєння КПК викликає Тайвань і його спірний статус. Лідери Китаю відкидають іноземне втручання в тайванське питання, демократію, права людини та своє бажання утвердити Китай як світову економічну та геополітичну потугу.

Китайський підхід до конфлікту

Підхід Китаю до конфліктів характеризується безперервністю стратегій — від дипломатичної взаємодії до повномасштабної війни, з використанням усіх доступних засобів для здобуття переваги. Цей загальнонаціональний підхід охоплює широкий

спектр діяльності, включаючи роботу Об'єднаного фронту Китаю — поєднання впливу, втручання та розвідувальної діяльності — і «три види воєн» (психологічна, інформаційна та юридична), які застосовуються для просування національних інтересів без прямого збройного конфлікту, а також військову концепцію «активної оборони».

Військова стратегія: активна оборона

Концепція активної оборони є основою військової стратегії Китаю і передбачає стратегічно оборонну позицію з оперативними і тактичними наступальними можливостями. Вона дозволяє Китаю повною мірою скористатися трьома взаємопов'язаними чинниками — чисельністю, глибиною боєзапасу та внутрішніми лініями — що в сукупності знижує вразливість і змушує супротивника виявляти свої слабкі місця. Стратегія бере початок із маоїстської концепції «втягування ворога в глибину», але нині включає елементи стримування, домінування в інформаційній сфері та спільні операції для захисту суверенітету та національних інтересів Китаю.

Крім того, за останні 15 років обсяг активної оборони розширився — від суто оборонної позиції до здатності проектувати силу за межі своїх кордонів. Ця еволюція включає розвиток можливостей протидії доступу, зосередження на морській боротьбі та підготовку до «інформатизованої» та «інтелектуалізованої» війни. Стратегія також включає концепцію «сучасної народної війни», яку КПК визначає як масову мобілізацію суспільства для протидії зовнішній агресії або захисту національної єдності. Хоча ця концепція бере початок з часів громадянської війни в Китаї, сучасні стратеги визнають її адаптацію до реалій сучасного суспільства, її ідеологічну обґрунтованість та актуальність для сучасної війни. Народна війна актуальна в ситуаціях, коли традиційні межі між миром і війною, тилом і фронтом, цивільними та комбатантами все більше стираються. У такому контексті зростає значення економічних і технологічних аспектів конфлікту.

Ключовим елементом стратегії активної оборони є «контроль війни» або «ефективне управління» — тобто те, як Китай керує діяльністю в умовах конкуренції, кризи та конфлікту. Контроль війни акцентує увагу на управлінні та стримуванні конфліктів для досягнення конкретних цілей за мінімізації ризиків.

Це поняття включає три основні компоненти:

- Формування позиції — використання мирних засобів у період миру або конкуренції для усунення слабких місць і збереження стабільності.
- Запобігання кризі та її контроль — застосування всіх інструментів національної потуги і загальнонаціональних можливостей для стримування ескалації та одночасного просування інтересів.
- Контроль ситуації під час війни — досягнення швидкої перемоги з мінімальними витратами і стримування ескалації за масштабом і інтенсивністю.

Інтеграція військової і цивільної сфер

Китай розглядає «військово-цивільну інтеграцію» — концепцію національної інтегрованої стратегічної системи і можливостей — як критичний фактор у стратегічній конкуренції та конфлікті. Потужність китайських Збройних сил залежить від загальнонаціональної підтримки для швидкого розгортання і тривалого забезпечення. Китайські чиновники визнають, що сучасні конфлікти мають нижчі пороги і все більше стирають межу між війною і миром, роблячи взаємозв'язок між цивільною і військовою сферами особливо важливим.

У 2015 році Сі Цзіньпін впровадив концепцію військово-цивільної інтеграції як подальше вдосконалення ідей КПК щодо цивільної підтримки армії. У 2017 році було створено Центральну комісію з інтегрованого військового і цивільного розвитку для нагляду за цим процесом. Згодом вона отримала назву «національна інтегрована стратегічна система і можливості». Ця система покликана допомогти Китаю оптимально використовувати свою потужну цивільну економіку, науково-технічний сектор і інфраструктуру для підтримки військового розвитку, а також — навпаки — застосовувати військові досягнення для суспільної користі. Китай вважає, що результат глобальної конкуренції залежатиме від здатності держави ефективно задіяти увесь спектр своїх можливостей, і військово-цивільна інтеграція є ключем до досягнення цієї мети.

Китай реалізував ініціативи в усіх секторах суспільства в рамках військово-цивільної інтеграції, що має серйозні наслідки для його стратегічних і оперативних можливостей. Приклади цього можна знайти в багатьох сферах:

- Закон про оборонні перевезення 2016 року зобов'язує державні підприємства будувати і тренуватись для підтримки оборонних зусиль, а також розширює повноваження держави на реквізицію транспорту, об'єктів і матеріалів у воєнний час. НВАК регулярно проводить масштабні навчання із залученням цивільного транспорту, логістичних об'єктів і муніципалітетів. Синергія між цивільною та військовою системами досліджень і розробок забезпечує НВАК доступ до передових технологій у таких сферах, як космос і оптика.
- Як підкреслила війна в Україні, стійкість економіки держави є ключовою для збереження здатності вести бойові дії. Ця стійкість включає здатність продовжувати економічну діяльність під час конфлікту, пом'якшення впливу порушених ланцюгів постачання, уникнення санкцій і відновлення логістичних вузлів та інших центрів після їх ураження. Китай зробив багато зусиль у цьому напрямку, створивши власну платіжну систему для доповнення банківської системи SWIFT, покращивши енергетичну та продовольчу незалежність і сформувавши стратегічний нафтовий резерв.
- КПК має багато цивільних бюро та агентств, відповідальних за проведення операцій впливу, які все більше підтримуються широкою екосистемою приватних компаній, що здійснюють кібератаки та діяльність із впливу в онлайн-просторі.

Протистояння систем

Китай розглядає сучасну війну проти США та їхніх союзників як "протистояння систем", а не традиційні битви "сила проти сили" або "платформа проти платформи". У китайських публікаціях "протистояння систем" — це протиставлення стратегій оборони, систем і цивільно-військової синергії держав. Такий підхід має на меті паралізувати оперативні системи супротивника у кількох доменах. Операційна система систем Китаю складається з п'яти ключових компонентів:

- Система командування зосереджується на каналах командування і контролю (C2), які з'єднують окремі компоненти. Щоб паралізувати систему командування супротивника, НВАК буде націлюватися на мережі для погіршення ситуаційної обізнаності й затримки ухвалення рішень.
- Система вогневого ураження призначена для нанесення кінетичних ударів у кількох доменах, зокрема повітрі, морі та на суші.
- Система інформаційної війни має на меті досягнення інформаційного домінування і включає широкий спектр можливостей — від радіоелектронної боротьби до кібервійни.
- Система розвідки і збору інформації відповідає за збір даних та формування ситуаційної обізнаності для сил НВАК.
- Система підтримки забезпечує всебічну підтримку іншим системам, включаючи логістику та інші необхідні функції.

Китай вважає, що ураження і дезорганізація взаємопов'язаних систем ворога здатні нейтралізувати його можливості ефективно діяти, проєктувати силу і вести війну. Така багатодоменна стратегія відображає зміну військової доктрини Китаю, яка акцентує увагу на виведенні з ладу критичних вузлів у складній мережі операцій противника для досягнення стратегічних цілей. У китайських текстах "вузол" — це будь-яка цільова спроможність, знищення чи деградація якої впливає на інші системи на полі бою.

Кампанія інформаційного домінування

У 2021 році НВАК ухвалила концепцію "Багатодоменної точкової війни" (MDPW) як основну операційну концепцію для реалізації підходу "системного протистояння". Ця концепція підтримує інтеграцію операцій у всіх доменах. Вона базується на нових доменах, виокремлених у китайських військових публікаціях, які піднімають когнітивний вимір і електромагнітний спектр до рівня з традиційними сушею, морем, повітрям, космосом і кіберпростором.

MDPW має на меті об'єднати інформацію між видами військ і доменами для нанесення ударів по виявлених вразливостях ворога. Концепція передбачає використання всіх доступних можливостей через усі сфери суспільства. Ймовірні риси майбутніх конфліктів за цією концепцією:

- Інтеграція багатодоменного підходу. Китай усвідомлює важливість спільних операцій із залученням міжвідомчих і загальнонаціональних ресурсів, тому діятиме як єдине військове угруповання, координуючи зусилля в усіх доменах. У військових публікаціях підкреслюється важливість гнучкого застосування сил усіх родів військ для здобуття ініціативи і перемоги над сильним противником. На оперативному рівні НВАК виділяє вісім основних положень для розгрому ворога: повне використання всіх просторів поля бою; поєднання кількох форм операцій і методів боротьби; планування етапів операцій; знищення системи командування супротивника; ураження вузлів у системах високотехнологічного озброєння; руйнування систем підтримки; і деморалізація ворога.
- Протистояння систем. Китай реалізовуватиме це через інтегровані спільні операції, мережеві можливості та передові озброєння в усіх доменах, створюючи "стиснений бойовий простір" у межах "розширеного простору війни". Мета — знизити здатність ворога до опору і стримати втручання у справи Китаю.
- Інформаційне домінування. Для Китаю воно є критичним у сучасній війні. Китай прагнучим вплинути на когнітивний домен через багаторівневу інформаційну кампанію, що включає психологічні операції і кібервійну, аби вплинути на ухвалення рішень супротивником і змінити його поведінку.
- Інтелектуалізована війна. Такий тип війни передбачає використання передових технологій, як-от штучний інтелект, квантові обчислення, робототехніка, аналітика великих даних і гіперзвукові системи для покращення ухвалення рішень, обробки інформації й взаємодії людини і машини. Крім того, ці технології застосовуватимуться для дезорієнтації супротивника та ускладнення його розуміння обстановки на полі бою.
- Перемога в малих боях задля загальної перемоги. Китай надає перевагу малим битвам із перевагою в масі у вирішальні моменти, що веде до загального тріумфу. На тактичному рівні вчені Академії військових наук Китаю підкреслюють, що агрегація сил нижчої якості може перемогти сильнішого ворога, і що виграш у низці малих битв забезпечить остаточну перемогу. Водночас, із зростанням кількості нових сил у нових доменах значення маси, ймовірно, зменшиться.
- Затяжний конфлікт. Китай прагне до швидких перемог, але визнає і готується до можливості затяжного протистояння.

Кампанія інформаційного домінування

НВАК має потужні спроможності у всіх доменах збройної боротьби. Китайська армія і військово-повітряні сили є сучасними й потужними, а флот швидко зростає і розширює свої можливості в синьому океані й експедиційних операціях. Морські сили додатково посилені береговою охороною, яка має понад 1200 суден. Китайська берегова охорона активно патрулює Перший острівний ланцюг і Південно-Китайське море, часто переслідуючи іноземні судна, які, на її думку, порушують китайські територіальні претензії.

У кібердоміні державні китайські кіберугруповання проводять масштабні й складні кампанії кіберрозвідки проти США та їхніх союзників. Метою цих операцій є викрадення конфіденційних даних, інтелектуальної власності, новітніх технологій і персональної інформації.

Китай також десятиліттями інвестував у розвиток космічних можливостей, створивши багатоаспектну програму. НВАК використовує космічні ресурси для збору розвідданих, зв'язку й навігації. Також Китай розробив і застосовує антипросторові засоби, спрямовані на порушення супутникових комунікацій, радарів і систем навігації — критично важливих для військових операцій. Крім того, ведеться кіберрозвідка проти іноземних космічних структур. У сфері оборонних досліджень Китай просуває технології зброї на основі спрямованої енергії, здатної тимчасово виводити з ладу супутникові сенсори або навіть знищувати їхні компоненти. Ці можливості стануть складовою ширшої стратегії Китаю досягнення інформаційної переваги і домінування в космосі у потенційних конфліктах.

Історично операції НВАК значною мірою спиралися на Сухопутні війська НВАК. Вони є великими — приблизно 51 відсоток особового складу активної армії НВАК. Однак стрімке зростання і модернізація інших родів військ Китаю, зокрема ВМС НВАК, ВПС НВАК і Ракетних військ НВАК, суттєво підвищили об'єднану бойову потужність Китаю. ВМС і ВПС НВАК розширили та модернізували свої маневрені сили, зокрема Морську піхоту ВМС НВАК і Повітряно-десантний корпус ВПС НВАК, що тепер надають Китаю більші можливості для проєкції сили.

Роди військ формують бойову потужність і підтримуються іншими елементами, такими як Кіберпросторові війська, Війська інформаційної підтримки, Космічні війська та Об'єднані війська тилового забезпечення.

- Кіберпросторові війська відповідають за наступальні й оборонні кібероперації, національну кібероборону кордонів і інтегровану розвідку, наступ і захист. Вони застосовують передові технології й тактики, включаючи експлуатацію вразливостей і компрометацію через треті сторони, для здійснення прихованих і гнучких операцій. Ці війська діють спільно з іншими структурами НВАК, забезпечуючи скоординований розвиток і застосування мережевих інформаційних систем.

- Війська інформаційної підтримки відповідають за розробку та впровадження мережевих інформаційних систем, захист військової інформації від кібер- та радіоелектронної боротьби, а також інтеграцію ІІІ в бойові дії. Вони співпрацюють з іншими структурами НВАК для посилення об'єднаних бойових спроможностей і інформаційної підтримки багатодомених операцій, що відображає акцент Китаю на інформатизації та інтелектуалізації сучасної війни.
- Космічні війська відповідають за доступ Китаю до космосу, його використання та контроль над ним. Вони контролюють усі військові супутники Китаю і займаються розробкою доктрини, формуванням культури, навчанням і спроможностями, що посилюють космічну потужність Китаю й забезпечують перевагу в космічному домені.
- Об'єднані війська тилового забезпечення створені для уніфікації спільних сил логістики на стратегічному рівні й зосереджені на покращенні об'єднаних операцій, спільного навчання й підтримки, включно з інтеграцією військово-цивільного компоненту. Вони також є критично важливими постачальниками основних класів постачання під час криз і конфліктів, забезпечують точну логістичну підтримку для високоінтенсивних об'єднаних бойових дій і досягають стратегічної єдності через інтегровану систему спільного логістичного командування.

Об'єднані територіальні командування

Об'єднані територіальні командування Китаю діють як єдині та найвищі органи командування спільними операціями в межах відповідних стратегічних зон відповідальності. Ці командування організовані за регіональним принципом:

- Східне театральне командування охоплює густонаселену та економічно важливу східну частину Китаю й відповідає за операції в районі Тайванської протоки та Східнокитайського моря.
- Південне театральне командування відповідає за найпівденніші сухопутні та морські кордони Китаю, зокрема нестабільний кордон з Бірмою та складну мережу територіальних претензій у Південно-Китайському морі, що регулярно призводить до напружених відносин із сусідами.
- Західне театральне командування охоплює майже третину території Китаю, включаючи Тибетське нагір'я та Сінцзян-Уйгурський регіон. Хоча ця територія значно менш заселена, вона має велике значення через спірні кордони з Індією, а також через побоювання сепаратизму й ісламського екстремізму. У регіоні діють додаткові підрозділи, включаючи Сінцзянське, Наньцзянське й Сіцзянське (Тибетське) військові командування, які забезпечують командування й контроль у цих чутливих провінціях.
- Північне командування театру військових дій відповідає за широку смугу північно-центрального та північно-східного Китаю, що включає кордони з Монголією, Росією та Північною Кореєю. Воно включає Шаньдунський півострів, який вдається до Жовтого моря, і об'єднані сили, розміщені там,

відіграватимуть важливу роль у будь-якій непередбачуваній ситуації на Корейському півострові.

- Центральне командування театру військових дій охоплює регіон від Бохайської затоки до внутрішньої частини Китаю, а його обов'язки включають оборону столиці та діючи як резервні сили для інших командувальств театру військових дій під час непередбачених обставин.

Сухопутні сили в об'єднаних операціях

Під час спільної операції НВАК буде використовувати різні маневрені сили з різних родів військ, зокрема Сухопутні війська НВАК, Морську піхоту ВМС НВАК і Повітряно-десантний корпус ВПС НВАК. Основні завдання сухопутних маневрених сил — ведення наземного бою, підтримка об'єднаних операцій і інтеграція з іншими службами для досягнення стратегічних цілей. Вони матимуть дві основні операційні ролі в підтримку спільних операцій. По-перше, сухопутні війська будуть проводити амфібійні штурми та сухопутні операції, особливо в таких сценаріях, як висадка на острови або спільна блокадна кампанія із залученням морської та повітряної блокади за підтримки сухопутних дій. По-друге, вони здійснюватимуть стратегічну оборону перед переходом до контратак для повернення ініціативи.

Сухопутні війська Китаю діятимуть у структурованій та інтегрованій системі. Кожне з п'яти об'єднаних театральних командувальств має 2-3 армії груп армії НВАК, з присутністю об'єднаних елементів під різними авіабазами ВПС НВАК, флотом ВМС (у трьох прибережних театрах) і підрозділами Об'єднаних військ тилового забезпечення.

Кожна армія театрального командування також має бригаду далекобійних ракет, бригаду розвідки й спостереження, понтонно-мостову бригаду, бригаду інформаційної підтримки та бригаду радіоелектронної боротьби. Південне і Східне театральні командування контролюють сім і чотири бригади берегової оборони відповідно.

У воєнний час ці сили можуть включати підрозділи Морської піхоти ВМС НВАК, Повітряно-десантного корпусу ВПС НВАК і Ракетних військ НВАК. Вони можуть додатково підкріплюватися силами тилу, кіберпростору, космосу та інформаційної підтримки, а також резервістами, Народною озброєною міліцією (включаючи Берегову охорону) та загонами народного ополчення (включаючи морське ополчення) для виконання операції. Сухопутні війська, ймовірно, будуть формуватися в оперативні групи, подібно до концепції бойових груп армії США. Ці групи, ймовірно, нести будуть відповідальність за окремі завдання або місії в межах ширшої спільної операції чи кампанії.

Більшість наземних маневрених сил НВАК, зокрема Морської піхоти та Повітряно-десантного корпусу, використовують структуру «бригада-батальйон». Батальйон є основною одиницею маневру, але бригада є найнижчим рівнем, що має можливість діяти цілодобово. Кожна бригада зазвичай включає чотири маневрених

батальйони, а також батальйони підтримки для артилерії, ППО, розвідки, бойової підтримки й забезпечення.

Схематичні можливості сухопутних військ

Наступні приклади ілюструють можливості і стратегії Китаю в двох різних сценаріях, в яких сухопутні війська НВАК відіграватимуть важливу роль, що вимагатиме аналогічних зобов'язань з боку супротивника Китаю щодо сухопутних сил. Ці теоретичні дослідження мають вирішальне значення для розуміння потенційних підходів НВАК, оскільки Китай не проводив широкомасштабних бойових операцій в сучасному оперативному середовищі, що залишає неперевереною їх фактичну ефективність в конфліктах з рівними за силою супротивниками.

У першій схемі розглядається спільна кампанія з висадки на острови - наступальна операція, в якій Китай намагатиметься швидко захопити і утримати один або кілька островів. Ця кампанія передбачала б скоординовані зусилля об'єднаних сил НВАК, включаючи амфібійні десанти, повітряні десанти і повітряні штурмові операції, а також підтримку з боку морської міліції і кораблів правоохоронних органів. Сухопутні війська відіграватимуть вирішальну роль в закріпленні місцевості після початкового розміщення.

У другій схемі розглядається спільна кампанія з висадки десанту - оборонна операція, в якій НВАК мала б на меті захистити острів від зовнішньої загрози. Ця кампанія включала б комплексну блокаду, спільні вогневі удари, а також інтегровану наземну, повітряну і морську оборону, щоб підірвати здатність противника до інтервенції. Утримання території вимагатиме інтеграції морських, повітряних і наземних систем берегової оборони, а сухопутні війська відіграватимуть невід'ємну роль у забезпеченні територіального контролю.

Обидва типи операцій будуть підтримуватись спільною операцією з протидії інтервенції, як описано вище. Ці нариси дають уявлення про оперативну доктрину НВАК, щоб полегшити розуміння доктрину НВАК, щоб полегшити розуміння того, як Китай підходить Китаю до проведення спільних операцій і, зокрема, до роль сухопутних військ в цих операціях.

Стратегія об'єднаної протидії інтервенції

НВАК застосовуватиме комплексну стратегію протидії інтервенції в усіх доменах, щоб відбити будь-яке втручання «сильного ворога», який намагається зірвати її військові операції. Стратегічною метою Китаю є не допустити прибуття сил противника вчасно і в повному складі. Очікуючи втручання США у різних сценаріях військових дій Китаю в Азії, Китай розробив наступальну військову архітектуру, призначену для систематичного ураження та нейтралізації сил США в Індо-Тихоокеанському регіоні, одночасно підриваючи ключові технологічні елементи маневру. Протидія інтервенції також має на меті затримати й знищити підкріплення з західного узбережжя США та

баз союзників, розташованих ближче до Китаю, створюючи перешкоди для маневру США на великій відстані в Індо-Тихоокеанському регіоні.

Основні завдання стратегії протидії інтервенції:

- блокування або контратакування сил ворога;
- стримування й обмеження зростання бойового потенціалу противника;
- зменшення впливу втручання ворога;
- забезпечення реалізації стратегії КПК і безперервного виконання об'єднаних кампаній.

Стратегія буде реалізована у три фази:

Фаза 1: Дії, що впливають на весь Тихоокеанський регіон та континентальні США, включаючи стратегічні політичні заходи та нелетальні впливи.

Фаза 2: Військові операції проти сил США та союзників у східній і центральній частинах Тихого океану.

Фаза 3: Тактичні бойові дії поблизу або безпосередньо в районі об'єктів інтервенції США

Кампанія інформаційного домінування

Інформаційне домінування є критичною складовою стратегії Китаю протидії втручання, спрямованою на формування поля бою до та під час конфлікту. Кампанія інформаційного домінування Китаю інтегрує психологічні операції, кібервійськові дії та розвідку для впливу на прийняття рішень та поведінку противника. Завдяки складній пропаганді на основі ШІ та цілеспрямованій дезінформації Китай прагне маніпулювати сприйняттям військових і цивільних лідерів через когнітивну сферу, щоб викликати вагання або параліч у критичних процесах прийняття рішень. Ці операції підтримуються глобальним розвідувальним апаратом Китаю, який збирає інформацію про військову та цивільну діяльність ворога, щоб отримати дані та забезпечити раннє попередження. Розширені можливості збору розвідданих Китаю включають супутники, високогірні кулі, безпілотні літальні апарати, агентів людської розвідки та операції відкритих джерел.

Для досягнення інформаційного домінування аерокосмічні сили Китаю здійснюватимуть кібернетичні та кінетичні та операції спрямованої енергії проти ворожих комунікацій, систем позиціонування, навігації та часу, а також розвідувальних, спостережних та розвідувальних засобів, щоб позбавити ворога здатності комунікувати, орієнтуватися та розуміти наміри противника. Одночасно сили кіберпростору Китаю, національні кіберпідрозділи та цивільні хакери, ймовірно, проводитимуть мережеві атаки на командування, управління, зв'язок і комп'ютерні мережі, а також транспортні вузли та іншу критичну інфраструктуру для дезорганізації та затримки прийняття рішень і розгортання іноземних сил.

Головна мета цієї кампанії — домінувати в інформаційному просторі та контролювати когнітивну сферу. Поєднуючи вплив, кібернетичні та розвідувальні можливості, Китай прагне стримати втручання і послабити рішучість ворога ще до початку конфлікту.

Кампанія повітряного домінування

Концепція повітряного домінування НВАК відрізняється від американської концепції повітряної переваги. НВАК фокусується на недопущенні ворога до повітряної переваги, а не на її здобутті для себе. Літаки всіх військових сил Китаю будуть націлені на літаки раннього попередження, електронної боротьби, стелс-літаки, крилаті ракети та заправники — у цьому порядку пріоритету — щоб позбавити ворожі сили безпечного простору у зоні відповідальності та можливості концентрувати авіаційну міць. Цілями для повітряного домінування є також бази та об'єкти, що підтримують ворожі авіаційні системи.

Фіксованокрилі літаки здійснюватимуть протиповітряні, морські та наземні ударні операції в межах ширшої стратегії НВАК з дестабілізації. Ці операції інтегровані у ширшу систему протиповітряної оборони НВАК, працюючи разом із наземними засобами для ускладнення дій ворога в повітрі. Авіація ВМС НВАК з авіаносців виконуватиме як флотську оборону, так і протиповітряні завдання. Фортифіковані островні аеродроми можуть підтримувати приблизно одну ескадрилью сучасних ударних винищувачів, які тимчасово розгортаються там для збільшення оперативного радіусу дії. Ця стратегія, ймовірно, відображає підхід Повітряних сил НВАК у кампанії протидії втручання: тимчасове просування фіксованокрилих ресурсів вперед для збільшення їх бойового радіусу.

Вертольоти виконують критичні функції швидкого транспорту і постачання. Цю здатність підсилено завдяки значним інвестиціям НВАК у модернізацію парку транспортних вертольотів. Поверхневі кораблі та транспортні літаки, ймовірно, будуть пріоритетними цілями для НВАК у спробах розрізати морські лінії комунікації та ізолювати наземні сили на новозахопленій території.

Ударна авіація підтримує операцію як прямою підтримкою наземних сил, так і ураженням сусідніх ворожих кораблів та десантних платформ. НВАК вважає ударну авіацію мобільним резервом вогневої підтримки. Вертольоти ВМС НВАК виконують протичовнові і морські патрульні завдання, сприяючи регіональним операціям з протичовнової боротьби та морського нагляду. Китайські фортифіковані острови мають розвинену інфраструктуру підтримки для вертольотів, які обслуговуються постійними гарнізонами і додатково підтримуються передовими підрозділами.

Наземні системи ППО є однією з найважливіших складових протидії втручання, відображаючи пріоритет НВАК щодо недопущення ворога до вільного використання повітряного простору. НВАК підкреслює розгортання наземних систем ППО, про що свідчить стратегічне розміщення систем HQ-9 на фортифікованих островах. Довготривалі системи ППО, у свою чергу, захищаються середньої дальності системами точкової оборони з можливістю протидії керованим ракетам, а також короткодальними

гарматно-ракетними комплексами для ураження повільних, низьколітаючих цілей, таких як безпілотники і вертольоти, а також інших низьковисотних порушників.

У сукупності ця мережа ППО НВАК створює складну задачу для втручальних сил, що вимагає значних ресурсів і високих ризиків для нейтралізації.

Кампанія морського домінування

Подібним чином НВАК прагне позбавити ворога контролю над морями. Морські та ракетні сили НВАК націлюються на ключові ворожі порти та уразливі морські вузли, щоб унеможливити переміщення сил у театрі операцій. Очікується, що не-НВАК сили, такі як морські міліцейські човни, будуть здійснювати спостереження для підтримки морських ударів і розуміння ситуації, а також для затримки прибуття сил шляхом блокування кораблів.

Поверхневі кораблі, включно з авіаносними групами, будуть атакувати ворожі кораблі на підході за допомогою далекобійних протиповітряних та протикорабельних ракет, а також ударної авіації. Кораблі ВМС НВАК також проводитимуть протичовнові операції, підтримуючи морські лінії комунікації між материковим Китаєм і віддаленими операційними районами, у той час як менші судна виконуватимуть ескортні функції для кораблів постачання та транспорту.

Підводні човни в основному зосереджені на протикорабельній боротьбі, націлюючись на ворожі кораблі у Першому островному ланцюгу і в Східній частині Тихого океану. У координації з морською авіацією підводний флот ВМС, який включає як літаки фіксованого, так і вертольотного типу морського патрулювання, відіграє значну роль у протичовновій боротьбі. Підводні човни збирають розвіддані і використовують інформацію з зовнішніх джерел для ідентифікації та класифікації цілей, що знаходяться поза межами їхніх власних датчиків. Це частина більшої ініціативи щодо підвищення рівня інформатизації в НВАК, що дозволяє підводним човнам ефективніше діяти на більших відстанях і дистанційно.

Кампанія спільних вогневих ударів

Кампанія спільних вогневих ударів схожа на те, що у американській доктрині називається «спільне цілевизначення». Китайська доктрина визначає цю кампанію як скоординовані удари всіх військових сил по довготривалих цілях. Метою є підірвати волю ворога до боротьби і змусити його лідерів відмовитись або змінити операцію. Ці можливості забезпечують масштабовану підтримку інших кампаній, як частину концентрованої початкової фази, так і для підтримки інших операцій. Центр координації вогню та контролю буде створений у штабі театрального командування для координації та пріоритезації цілей.

Наземний вогонь є ключовим елементом кампанії спільних вогневих ударів. Він включає артилерію, ракети та боєприпаси наземного або морського базування, які застосовуються у віддалених і протидесантних ролях. Хоча китайська доктрина підкреслює важливість балістичних ракет для підтримки морської блокади островів, навряд чи балістичні ракетні підрозділи будуть розгорнуті на передовій через їхні

розміри, потреби в підтримці та вразливість.

Балістичні ракетні удари можуть підтримувати кампанію з материкових запускових точок, де їхній великий радіус дії унеможливорює потребу в транспорті на передові позиції. Проте використання балістичних ракет на пізніших етапах може бути ускладнене масованими ударами під час амфібійної кампанії НВАК, що майже напевно буде передуватись масштабною кампанією спільних вогневих ударів, що переважно базується на балістичних ракетах. Відкриті джерела не дають достатньої інформації для оцінки запасів боєприпасів НВАК та здатності підтримувати вогонь на пізніших етапах, хоча вважається, що вони значні.

Бригади НВАК сухопутних військ із комбінованими видами озброєння і артилерійські бригади забезпечують як ствольну, так і ракетну артилерію для доповнення балістичних ракет з довготривалими точними та площинними ударами. В рамках оборони островів сухопутні війська застосовуватимуть прибережний вогонь, оскільки він забезпечує суттєву вогневу підтримку та контрбатарею боротьбу в будь-якому наземному зіткненні. НВАК може навіть розширити цей вогневий супровід у морську домену, якщо це буде потрібно. Проте розміри традиційної артилерії та значні потреби в матеріально-технічному забезпеченні створюють виклики для здатності НВАК розгорнути і підтримувати сили.

Зброя масового ураження

Хоча застосування зброї масового ураження не оформлено в Китаї як окрема доктрина, вона розглядається як можливий інструмент у межах ширшої стратегії протидії зовнішньому втручання. Китай сприймає її як важливу асиметричну перевагу, яка може мати серйозний вплив на здатність США проводити військові операції у західній частині Тихого океану.

Значною мірою змінюється і китайський підхід до ядерної політики. Відходячи від історичної доктрини «не застосовувати ядерну зброю першим», Китай нині переходить до концепції «контрудару раннього попередження» — тобто запуску у відповідь на ознаки наближення ворожого ядерного удару. Попри обмежену кількість публічних джерел про ядерні операції Китаю, деякі з них описують так звану «спільну ядерну контратаку», яку керівництво країни може санкціонувати у разі, якщо вважатиме, що ядерний поріг уже було перетнуто.

Окрім ядерної, у межах стратегії контрвтручання потенційно може застосовуватись і хімічна чи біологічна зброя. Відповідно до «Щорічної оцінки загроз» Розвідувального співтовариства США за 2025 рік, Китай, найімовірніше, має здатності у сфері хімічної та біологічної війни, які становлять ризик не лише для американських військових, а й для їхніх союзників та цивільного населення.

Попередні операції: Захоплення віддалених островів та підготовка до головного наступу

На ранньому етапі спільної операції з висадки на острови НВАК прагнутиме захопити віддалені острови, щоб забезпечити морські та повітряні шляхи до головної цілі.

Ключові дії цього етапу включатимуть:

- Всеохоплюючі спільні вогневі удари. НВАК проведе широкомасштабні удари за допомогою артилерії, ракет, корабельного артилерійського вогню та тактичної авіації, спрямовані на критично важливі ворожі об'єкти, включно з військовими штабами, казармами, далекобійною артилерією, системами ППО та життєво важливою інфраструктурою, такою як комунікації і енергогенеруючі об'єкти.
- Амфібійні та повітряні штурмові операції. Під час артилерійського обстрілу війська амфібійного десанту штурмуватимуть узбережжя віддалених островів. Ці війська висаджуватимуться з амфібійних засобів НВАК, а також з цивільних суден типу ролкерів і інших цивільних транспортів. Одночасно, повітряно-десантні та спеціальні підрозділи НВАК будуть висаджуватися повітрям для захоплення стратегічних внутрішніх об'єктів.
- Розвідувальні та диверсійні операції. Одночасно з операціями на зовнішніх островах, спеціальні операційні сили НВАК проникатимуть у зону основної цілі з повітря і моря для проведення розвідки та диверсій, зосереджуючись на ключовій інфраструктурі, таких як мережі зв'язку, енергетичні об'єкти, аеродроми, радіолокаційні станції, командно-контрольні пункти та склади, включно зі сховищами боєприпасів.

Підтримуючі зусилля: Спільна операція ракетного удару

Китай розпочне всеохоплюючу серію летальних і нелетальних ударів, щоб послабити військові можливості цільового острова.

- Летальні удари. Китай завдасть масованих ударів з суші, моря і повітря за допомогою крилатих і балістичних ракет, реактивної артилерії та авіаційних керованих боєприпасів. Відповідно до китайської доктрини, «прямі артилерійські обстріли та спільне знищення перешкод зазвичай здійснюються перед висадкою різних десантних формувань, безпосередньо після попереднього вогневого удару». Ці удари спрямовані на критичні ворожі об'єкти, такі як командні центри, берегова артилерія, морські сили, системи ППО та аеродроми.
- Нелетальні удари. Одночасно НВАК проводитиме кібератаки, електронні та психологічні операції, спрямовані на руйнування, порушення або послаблення цифрових мереж, електронних систем та бойового духу ворога.

Мета операції спільного ракетного удару — знизити здатність ворога уражати амфібійні судна НВАК, придушити ППО для забезпечення повітряної переваги ВПС НВАК та свободи дій армійської авіації, а також досягти інформаційного домінування. Бажаний кінцевий стан — залишити цільовий острів нездатним помітити майбутнє вторгнення, позбавленим зв'язку та достатньої вогневої потужності для протидії силам НВАК.

Головні зусилля: Амфібійний та повітряно-десантний штурм

Під час ранніх годин наступу наземних сил на головну ціль НВАК намагатиметься вимкнути урядові та військові комунікації, а також контролювати транспортні вузли, щоб обмежити можливість резервів зібратися і висунутися. НВАК захопить аеродроми і порти для забезпечення висадки наступних сил та техніки.

Фінальний етап передбачає закріплення плацдармів і нарощування сил для прориву вглиб острова з метою захоплення стратегічних цілей і з'єднання розділених підрозділів. Китай, ймовірно, проведе одночасні амфібійні висадки на кількох пляжах цільового острова, надаючи перевагу районам поблизу столиці та інших центрів політичної і військової влади. НВАК використовуватиме модифіковані цивільні ролкери для запуску амфібійних бойових машин, щоб доповнити обмежену кількість амфібійних десантних кораблів ВМС НВАК. Сили штурму підтримуватимуться вогнем авіації та морських сил НВАК, а також ракетними силами з материка, якщо цілі будуть у зоні досяжності.

- Негайні завдання включатимуть:
Знищення берегових оборонних засобів шляхом ліквідації решток берегової артилерії та позицій ППО.
- Захоплення ліній комунікацій, контроль над важливими дорогами і залізницями для полегшення пересування військ і техніки.

Одночасно з амфібійними висадками повітряно-десантні та повітряно-штурмові підрозділи будуть десантовані на головному острові у кількох зонах висадки.

Їхні завдання включають:

- Захоплення аеродромів і портів для забезпечення висадки наступних сил та техніки.
- Руйнування центрів зв'язку, щоб обмежити збір та висування резервів.
- Контроль ключової інфраструктури, такої як дороги, залізниці та інші стратегічно важливі об'єкти.
- Удари по важливих цілях, які можуть перешкодити просуванню НВАК.
- Надводні кораблі також діятимуть близько до зони наземних бойових дій, виконуючи функції мобільних платформ для дальніх протиповітряних і протикорабельних ракет, що швидко підсилюватимуть вразливі ділянки оборонної лінії.

Після успішних амфібійних і повітряно-десантних операцій НВАК закріпить здобутки та ізолює острів, забезпечивши контроль над критичною повітряною та морською інфраструктурою. НВАК негайно розпочне операції з підсилення за допомогою транспортної авіації та морських суден, доставляючи наступні сили і важку техніку для стабілізації плацдарму. Щоб ізолювати острів і запобігти зовнішньому втручання, ВМС НВАК розгорнуть надводні бойові кораблі та підводні човни для створення багаторівневої оборони вздовж ключових морських шляхів, перешкоджаючи спробам

ворога підсилити свої позиції. Одночасно винищувачі ВПС НВАК підтримуватимуть безперервні бойові повітряні патрулі для стримування та нейтралізації ворожих літаків, забезпечуючи повітряну перевагу.

Ключові переваги та виклики

Китай має переваги, які ускладнять будь-якій країні Індो-Тихоокеанського регіону відповідь на одночасні вторгнення у кількох місцях.

- Розмір сил. Перевага у чисельності НВАК відіграватиме вирішальну роль у подоланні оборони ворога через проведення одночасних атак у різних точках. Лише армія НВАК має майже 1 мільйон солдатів, а загальна чисельність сил НВАК перевищує 3 мільйони, включно з резервістами та парамілітарними формуваннями — що значно перевищує загальну чисельність збройних сил Тайваню приблизно у 1,8 мільйона осіб. Ще важливіше, що майже 80% маневрених бригад Тайваню перебувають у резерві, що може обмежити їхню здатність швидко мобілізуватися за умови обмеженого часу на попередження.
- Порушення мобілізації. Ключем до успіху НВАК буде здатність заважати мобілізації резервів ворога. Це буде досягнуто різними тактиками, включно з дезінформацією, підготовчими ударами по фальшивих місцях висадки, оманливими електронними сигналами та проведенням «імітаційних навчань на переправі», що мають збити ворога з пантелику щодо справжніх місць висадки.
- Акцент на швидкості. Швидкість буде критичною для НВАК у спільній кампанії з висадки на острови. Швидкі та безперервні атаки будуть необхідні для швидкого встановлення захищених плацдармів. Цю швидкість забезпечить розвиток амфібійної техніки з високою швидкістю руху, такої як Тип-05, та покращені можливості механізованих та повітряно-десантних сил.

Незважаючи на ці переваги, Китай зіткнеться з низкою викликів під час спільної кампанії з висадки на острови.

- Обмежена місткість морського транспорту. НВАК має обмежену здатність перевозити великі кількості техніки та особового складу морем, що, ймовірно, обмежить масштаб початкових операцій. Однак після захоплення портів цивільні судна типу roll-on/roll-off будуть використані для доставки підкріплень і додаткової бронетехніки.
- Надійне забезпечення. Інтенсивні бойові дії, типові для штурму пляжів або густонаселених міських районів, є дуже ресурсомісткими. Хоча існують експерименти для полегшення цих умов, служби НВАК і Спільні сили логістичної підтримки, ймовірно, матимуть труднощі з «останньою милею» логістики, ускладненою вогнем противника і географією.
- Непередбачувані погодні та морські умови. Амфібійні висадки НВАК ймовірно ускладнять непередбачувані погодні умови, припливи та течії.
- Оборонні позиції та перешкоди. Під час деяких спільних висадкових операцій Китай, ймовірно, зіткнеться з оборонними силами, які підготували оборонні

позиції та встановили перешкоди, що ускладнить амфібійні висадки та може призвести до значних втрат.

- Досвід спільних операцій. Обмежений досвід Китаю у координації операцій між різними родами військ НВАК та підрозділами спеціального призначення створить виклики під час складної спільної кампанії з висадки на острови.

Спільна кампанія з протидії висадці десанту

Спільна кампанія з протидії висадці десанту охоплює стратегію Китаю щодо забезпечення та оборони острова чи прибережної території від атакуючого ворога. Для такого типу операцій наземні підрозділи будуть організовані у групи, призначені для виконання конкретних завдань.

Ймовірні групи та завдання включатимуть:

- Група передової оборони охоронятиме передові позиції й зазвичай буде поділена на основну і допоміжну групи оборони.
- Група глибокої оборони відповідатиме за захист глибоких позицій від проривів і операцій оточення з боку ворога.
- Мобільна група знищення буде відповідальна за проведення мобільних атак для ліквідації ворожих сил, особливо тих, що намагаються оточити або прорвати оборону.
- Групи прикриття застосовуватимуться для перешкоджання ворожій розвідці, затримки просування ворога або примусу його до передчасного розгортання.
- Розвідувальні та диверсійно-рейдові групи проводитимуть розвідку і рейди для оцінки наступальних намірів ворога, ураження важливих цілей і порушення або затримки просування ворога.

Спільна кампанія з протидії висадці десанту зазвичай складатиметься з чотирьох фаз: спільна контрінтервенція, позиційна оборона, контрнаступ і закріплення здобутків. Кожна з цих фаз описана нижче детально.

Фаза 1: Операція спільної контрінтервенції

ПІДГОТОВКА ДО ОБОРОНИ

На початковому етапі Народно-визвольна армія Китаю (НВАК) прагнучиме затримати, порушити та знищити ворога до того, як він досягне оборонюваного узбережжя або острова. Ця діяльність включатиме потужну розвідку й спостереження з усіх доменів. Мета — виявити ворога і застосувати смертельні й не смертельні засоби ураження для порушення його пересування, затримки прибуття і зменшення бойових можливостей. Успішна кампанія контрінтервенції створює умови для того, щоб сили оборони знищили ворога прямим і непрямым вогнем.

На підтримку основної оборони група передової оборони активно протидіятиме висадці ворога, вживаючи наступальних дій проти його сил. Повітряні сили продовжуватимуть зусилля щодо недопущення повітряної переваги супротивника, а морські сили вражатимуть надводні кораблі торпедами, запущеними з підводних

човнів, і ракетними ударами з берегових оборонних установок. На суші наземні війська проводитимуть кампанії протидії повітряним нальотам, максимально використовуючи рельєф місцевості для укриття й маскуванню військ та фізичного зміцнення оборони.

Бригади амфібійних комбінованих озброєних сил НВАК (АСАВ) добре відповідають вимогам завдань з протидії висадці десанту. Зокрема, переваги АСАВ щодо концентрації вогневої потужності на близькій дистанції — систем прямого та непрямого вогню з дальністю до приблизно 10 кілометрів — підсилюються залежно від завдання та рельєфу місцевості. Системи прямого вогню включають гармати бронетехніки й бойових машин піхоти (БМП), самохідні зенітні гармати, що використовуються для ураження наземних цілей, широкий спектр протитанкових керованих ракет, переносні зенітні ракетні комплекси (MANPADS), кулемети і стрілецьку зброю. Системи непрямого вогню поєднують легкі самохідні гармати з великою кількістю середніх і важких автоматичних мінометів, утворюючи надзвичайно щільну мережу вогневої підтримки на ближніх дистанціях. Додаткові системи вогню більшої дальності також доступні у складі спеціалізованого артилерійського батальйону АСАВ.

Фаза 2: Позиційна оборона

ЗАБЛОКУВАТИ ПРОРИВ

На підтримку основної оборони група оборони активно протидіятиме штурму ворога, вживаючи наступальних дій проти його сил. У рамках оборони НВАК прагнучиме зберігати перевагу в повітрі та на морі, одночасно здійснюючи спільну вогневу кампанію, спрямовану на ураження ворожих кораблів, десантних засобів і наземних сил під час їх висадки на берег. Ворог є найбільш вразливим одразу після властивого десанту хаосу — амфібійної висадки, повітряно-десантної операції або вертолітного вторгнення; тому НВАК зосередить вогонь до того, як сили противника зможуть організуватись для подальших операцій. Наземні сили НВАК застосовуватимуть кампанії протидії авіанальотам з укріплених і замаскованих позицій, використовуючи як природне, так і штучне укриття.

Операція з досягнення переваги на морі включатиме використання кораблів ВМС НВАК, берегової охорони та морської міліції для встановлення морських мін і застосування малих суден з метою блокування десантних каналів, перешкоджаючи ворожим силам дістатись до берега. Тим часом інженерні війська НВАК за підтримки міліції споруджуватимуть перешкоди на узбережжі, щоб уповільнити наступ ворога, позбавити його можливості маневру й спрямувати сили вторгнення в підготовлені зони ураження.

Легкі піхотні підрозділи, ймовірно, будуть розгорнуті як група передової оборони, формуючи головну лінію оборони на пляжах вторгнення та ключових напрямках підходу. Де це можливо, ці підрозділи укріплюватимуться та інтегруватимуть важчі вогневі платформи. Легка бронетехніка та БМП, що діятимуть у складі глибокої оборони, становитимуть мобільний резерв і сили для контратак. Через обмеження рельєфу місцевості та передбачувану ізоляцію під час ворожих атак, ці групи,

ймовірно, будуть організовані у змішані підрозділи на дуже низькому рівні. Стратегія сухопутних сил НВАК полягає в тому, щоб порушити формування ворога за допомогою зосередженого вогню, зафіксувати ворога на місці, а потім здійснити рішучі короточасні контратаки, щоб знищити прориви або ізолювати ворожі підрозділи.

За підтримки Народної збройної поліції та міліції група глибокої оборони працюватиме над зривом спроб ворога здійснити оточення шляхом прикриття флангів і тилівих районів. Зусилля з протидії повітряно-десантним операціям і висадці десанту значною мірою покладатимуться на Народну збройну поліцію для переслідування, порушення та затримки сил прориву. Мобільна група знищення потім атакуватиме і знищуватиме ворожі сили, які намагаються здійснити оточення формувань армії НВАК.

Фаза 3: Контратака ЗНИЩИТИ ВОРОГА

Після того як атаку ворога успішно зірвано, спільна оборонна доктрина НВАК передбачає перехід у наступ. У цій ситуації мобільна група знищення очолює контратаку, зачищаючи залишки ворожих сил і готуючись до підтримки майбутніх операцій. НВАК і надалі застосовуватиме спільні вогневі удари по цілях із високою віддачею, підтримуючи маневрені сили під час зближення та знищення противника.

Фаза 4: Закріплення здобутків ПІДГОТОВКА ДО ОБОРОНИ

Після успішної оборони сили НВАК швидко закріплюють здобутки та готуються до наступних операцій, які можуть включати подальші наступальні дії вглиб території або підготовку до нових ворожих атак. НВАК здійснюватиме поповнення запасів і перекидання підкріплень морем і повітрям. Місцеве інженерне та будівельне обладнання й матеріали будуть використані для укріплення й зміцнення оборонних позицій.

Ключові переваги та виклики

Китай має переваги, які сприятимуть успіху спільної кампанії протидії висадці.

- Близькість до материка. Найімовірніший сценарій оборони узбережжя розгортатиметься або на материковому Китаї, або в межах Першого ланцюга островів, не далі ніж за 1000 миль від материка. Відносно короткі лінії комунікацій сприятимуть поповненню запасів, підкріпленню та підтримці спільного вогню.
- ВМС НВАК і Берегова охорона. Китай отримає перевагу завдяки найбільшому у світі військово-морському флоту, що нараховує понад 370 суден, включно з понад 140 основними надводними бойовими одиницями. Крім того, Берегова охорона Китаю має понад 150 великих суден (водотоннажністю понад 1000 тонн кожне), багато з яких оснащено 76-мм корабельними гарматами та гарматами

калібру від 20 мм до 30 мм. Сукупна морська міць Китаю спричинить хаос серед ворожих сил, що наближатимуться морем. Крім того, тактична авіація ВМС і ВПС НВАК та наземні системи ППО зроблять повітряні підходи не менш небезпечними.

Попри ці переваги, Китай зіткнеться з кількома викликами під час спільної кампанії протидії висадці.

- Обмежений час на підготовку. Сценарій, за якого Китай здійснює вторгнення на сусідній острів, залишить НВАК обмежений час на підготовку оборонних позицій перед можливим іноземним втручанням.
- Утримання морських шляхів і повітряних коридорів. У межах Першого ланцюга островів, включно з Південно-Китайським морем, Китай має враховувати численних потенційних противників, які можуть утворити альянс і прагнути ізолювати китайські окупаційні сили, перерізавши життєво важливі лінії постачання.
- Досвід у спільних операціях. Китаю доведеться подолати обмежений досвід у координації спільних операцій; він не проводив бойових дій за межами своєї території з часів китайсько-в'єтнамської війни 1979 року.

Висновок

Ця оцінка узгоджується з викладеними положеннями та розширює висновки, представлені в TRADOC Pamphlet 525-92, *The Operational Environment 2024–2034: Large-Scale Combat Operations*, особливо щодо складності оперативного середовища (ОЕ) та багатодоменного характеру сучасних широкомасштабних бойових дій (LSCO). Щоб досягти перемоги, Армія США повинна знати ворога. Знання ворога починається з розуміння оперативного середовища.

Потужне поєднання економічної сили, технологічного потенціалу та масштабного стратегічного бачення Китаю підштовхує модернізацію військової сфери, яка становить серйозний виклик для Сполучених Штатів та їхніх союзників у Індо-Тихоокеанському регіоні. Зусилля керівництва КПК щодо застосування зростаючої військової сили для досягнення стратегічних цілей, таких як захоплення Тайваню, передбачатимуть залучення сухопутних сил НВАК у різних критично важливих ролях. Аналіз, представлений у цьому документі, підкреслює вирішальне значення сухопутних військ у потенційних конфліктах в Індо-Тихоокеанському регіоні, кидаючи виклик хибному уявленню, що такі зіткнення спиратимуться переважно на повітряні й морські спроможності.

Для Армії США надзвичайно важливо розуміти акцент НВАК на активній обороні та системному протистоянні у всіх доменах війни. Стратегія Китаю спрямована на ураження ключових оперативних систем противника, подібно до підходу збройних сил США, використовуючи домінування в інформаційній сфері, скоординовані й концентровані багатодоменні удари та спільні операції. Армія США повинна бути

готова до поля бою, яке характеризується безпрецедентною складністю, прозорістю та летальністю, де традиційні безпечні зони та переваги у доменах більше не можна вважати гарантованими.

Обговорення у цьому документі стратегії спільного протидії втручання НВАК підкреслює труднощі, з якими зіткнуться сили США при доступі до театру бойових дій і подальшому пересуванні в ньому. Так само, представлені в ньому сценарії висвітлюють потенційне застосування сухопутних військ НВАК у Індो-Тихоокеанському регіоні, акцентуючи на незамінній ролі сухопутних сил США у протидії цим діям. Ці сценарії підкреслюють необхідність врахування підходу Китаю до ведення бойових дій при прийнятті рішень щодо доктрини, структури сил, матеріально-технічного забезпечення та підготовки для вирішення унікальних завдань Індо-Тихоокеанського театру.

Армія США залишається ключовою ланкою Об'єднаних сил у Індо-Тихоокеанському регіоні як головний компонент формування системи безпеки та інфраструктури в регіоні. Її готовність до широкомасштабних бойових дій на Тихоокеанському театрі має вирішальне значення у разі конфлікту, одночасно слугуючи ефективним стримувальним фактором для підтримання миру й стабільності в регіоні. Ґрунтовне розуміння військових можливостей Китаю є ключем до захисту інтересів США, стримування агресії Китаю та забезпечення перемоги у будь-якому потенційному конфлікті в Індо-Тихоокеанському регіоні.